Dosarul nr.4-3008/2025
4-25163868-12-4-24112025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

04 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Tatiana Postolachi
Grefier Crina Ciobanu și Ruslana Bobuta
Cu participarea:
Avocatului făptuitorului Răcilă Vladimir
În prezența:
Făptuitorului Iulia Bolteanschii
În lipsa :
Agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției Poliție mun. Chișinău, Negru Mihail, avocatului victimei Sorin Corceac și a victimei Bolteanschii Igor

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională de învinuire a lui Iulia Bolteanschii, născută la *****, IDNP: *****, domiciliată în mun.Chișinău, bd. Decebal, 89, ap. 146, de săvârșirea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional,

A C O N S T A T A T:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 533357 din 14.11.2025, agentul constatator din cadrul IP Botanica, mun.Chișinău, Mihai Negru, a reținut în sarcina făptuitorului Iulia Bolteanschii, faptul că: „la data de 07.10.2025, ora 20:24, aflându-se în *****, în CC Varna, l-a lovit peste mână cu un vazon cu flori pe cet. Igor Bolteanschii, care este soț, cauzându-i dureri fizice”.

Acțiunile făptuitorului au fost încadrate în baza art.78[1] Cod Contravenţional, iar cauza a fost expediată pentru examinare conform competenței, instanței de judecată.

În ședința de judecată, agentul constatator din cadrul IP Botanica, mun.Chișinău, Mihai Negru, fiind legal înștiințat despre data și ora ședinței și anume, la ședință nu s-a prezentat, din motive necunoscute.

Victima Bolteanschii Igor și avocatul acesteia, fiind legal înștiințați despre data și ora ședinței, nu s-au prezentat.

Conform art.455 alin.(2), (3) Cod contravenţional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, a victimei și a avocatului acesteia, procedura citării legale fiind respectată.

Avocatul făptuitorului Iulia Bolteanschii, Răcilă Vladimir, a menționat că, părțile demult nu locuiesc împreună, clienta sa s-a apropiat pentru a dezbate litigiile pe cale amiabila. După întocmirea procesul verbal, la desfacerea căsătoriei referitor la cotele parți revenite, aceștia au ajuns la un numitor comun, a fost efectuată o tranzacție extrajudiciară, și părțile s-au despărțit și fiecare își vede de interesul său. Solicită încetarea procesul contravențional di lipsa faptei.

Făptuitorul Iulia Bolteanschii, în ședința de judecată, a menționat că, la data de 07 octombrie, seara, a venit la fostul soț la lucru pentru a-l întreba când va fi partajul averii și însăși divorțul. La întrebarea sa, soțul a devenit agresiv și a lovit-o cu piciorul în regiunea piciorului său. Totul ce avea în mâni a căzut. Ca urmare a apelat la 112.

La întrebarea avocatului, făptuitorul a declarat că, soțul său este fost sportive, are circa 1,80 cm. înălțime și 100 kg. a menționat că, nu la lovit pe fostul soț.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată reține următoarele.

În materia contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană (Zilibergerg v. Moldova, 1 februarie 2005, § 35; Anghel v. România, 4 octombrie 2007, § 52).

Astfel, pentru respectarea garanţiilor menţionate, instanţa de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, instanța de judecată constată că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și de către instanță, din oficiu, pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii și al dreptății, stabilite expres în articolele 5 și 7 din Codul contravenţional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art.443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art.445 din Codul contravențional.

Verificând materialele dosarului, totodată, raportând prevederile citate supra la cele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție de agentul constatator, instanța ajunge la concluzia că în speță, procesul-verbal cu privire la contravenție corespunde prevederilor art.443 din Codul contravenţional, şi careva elemente sau împrejurări care ar afecta legalitatea și ar condiționa declararea nulității acestui proces-verbal, instanța de judecată nu a stabilit.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța relevă următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravențională.*

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

Conform art.78[1] Cod contravențional, constituie contravenție - maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

Instanța de judecată reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 533357 din 14.11.2025, fapta reținută în sarcina făptuitorului Iulia Bolteanschii, care constituie obiectul examinării prezentei cauzei, a fost calificată de către agentul constatator în baza art.78[1] Cod contravențional.

Instanța reține că, art.78[1] Cod contravențional stabilește răspunderea pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

Conform art. 443 alin. 1 lit. d) și e) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie trebuie să conțină fapta contravenţională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei, care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.

Astfel, așa cum se arată în cuprinsul articolului menționat supra, descrierea faptei trebuie făcută cu indicarea tuturor împrejurărilor. Or, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal.

În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție, fapta contravențională reținută în sarcina făptuitorului a fost realizată prin următoarele acțiuni: ”la data de 07.10.2025, ora 20:24, aflându-se în *****, în CC Varna, l-a lovit peste mână cu un vazon cu flori pe cet. Igor Bolteanschii, care este soț, cauzându-i dureri fizice”.

Instanța reține că, din probele administrate de către agentul constatator în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, cercetate în ședința de judecată și anume:

-informația la 112;

-cererea cet. Igor Bolteanschii, prin care solicită atragerea la răspundere a lui Iulia Bolteanschii, care l-a agresat fizic;

-procesul-verbal privind actele de constatare din 08.10.2025 în care sunt consemnate declarațiile cet. Igor Bolteanschii, prin care acesta descrie circumstanțele cazului;

- Raportul de constatare nr. *****din 09.10.2025, potrivit căruia la cet. Igor Bolteanschii s-a depistat echimoză și esoriație la nivelul membrului superior stâng, care se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății;

În contextul expus, instanța reiterează că, în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzație în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de contravenient atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

Astfel, în ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art.6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Instanța reține că, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atâta timp cât amenda este un mijloc de constrângere

a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Ținând cont de cele trei criterii menționate mai sus, fapta de care este învinuită Iulia Bolteanschii reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Astfel, cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți ale procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 29; Papon v. Franța (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30).

Pe fundalul celor descrise, instanța relevă că în cauză există un dubiu care nu a fost înlăturat de către agentul constatator, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului in dubio pro reo.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Instanța reține că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost acumulate suficiente probe concludente și pertinente, ce ar demonstra că făptuitorul a comis fapta incriminată, astfel încât acuzația agentului constatator purtând un caracter declarativ şi formal, bazat doar pe poziția unilaterală a victimei.

Totodată, instanța reține faptul că, în speță poziția vitimei contravine poziției făptuitorului, contradicție care de altfel nu a fost înlăturată, prin aumularea unor probe în acest sens, cum ar fi: proces-verbal de audiere a făptuitorului și a martorilor, ridicarea înregistrărilor video, or fapta imputată a fost comisă în incinta CC Varna, loc public.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, *”Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei”.*

Conform art. 425 Cod contravențional, *”(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile,

corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză".

Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirele aduse nu se mai poate susține temeinicia precesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or. potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

Cu respectarea principiului prezumției nevinovăției și a egalității armelor impuse de exigențele art.6 din CEDO precum și a principiului contradictorialității și al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părți de a propune probe instanței. Studiind substratul probatoriu prezentat de către agentul constatator se constată dubii rezonabile cu privire la temeinicirea învinuirii aduse.

Ori conform prevederilor art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, prin urmare la cazul dedus judecății prin neprezenta agentului constatator în ședință de judecată instanța nu poate reține probele ce nu au fost examinate în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, noțiunea de vinovăție trebuie tratată prin prisma principiului prezumției nevinovăției, or dreptul contravențional, în accepțiunea Curții Europene se raportează naturii penale, și implicit, garanțiilor dreptului penal.

În concluzie la cazul dedus judecății, persoana în privința căreia s-a întocmit procesul-verbal pe indicele contravenției revăzute de art. 78^1 Cod contravențional, nu este pusă în situația de ași proba învinuirea și pe cale de consecință, agentul constatator la etapa acumulării probelor urma să dovedească prin mijloace de probă pertinente, concludente și utile vinovăția persoanei. Concluzia instanței de judecată se întemeiază pe prezumția de nevinovăție, sarcina probei revine celui care acuză, instanța de judecată este doar un simplu arbitru în proces, iar reprezentantul statului în cazul de față agentul constatator, este obligat să colecteze suficiente probe pentru dovedirea vinovăției persoanei.

Ori interpretarea corectă, în lumina hotărârilor CEDO, este că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficienta pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

În prezenta cauza, instanța reține că, nu poate opera prezumția de temeinicie a procesului verbal de contravenție și în lipsa a unor altor mijloace de proba cercetate în cadrul ședinței de judecată, care să confirme situația de fapt reținută prin procesul - verbal de contravenție, aplicarea prezumției de temeinicei a procesului-verbal de contravenție în prezenta cauza ar fi contrar garanțiilor prevăzute de art. 6 CEDO.

Astfel, instanța de judecată reține având în vedere principiul legalității, care este de rang constituțional, și exprimă obligativitatea respectării legilor și a calității acestora, precum și

asigurarea respectării ordinii de drept, se reține că aceste condiții au fost neconsiderate la data întocmirii actului. Or, legalitatea este de esența cerințelor statului de drept, a preeminenței legii în reglementarea relațiilor sociale.

Instanța de judecată notează, că, răspunderii contravenționale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de legea contravențională, în context temeiul real al răspunderii contravenționale îl reprezintă fapta prejudiciabilă, iar componența de contravenție reprezintă stipulată în legea contravențională, reprezintă temeiul juridic al răspunderii contravenționale.

Instanța de judecată reține că, agentul constatator nu a întreprins măsurile necesare pentru a acumula și a prezenta probe întru elucidarea tuturor circumstanțelor cazului.

Reieșind din circumstanțele descrise în coroborare cu materialele procedurii contravenționale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanța concluzionează că, în speță nu s-a demonstrat vinovăția lui Iulia Bolteanschii în săvârșirea contravenției incriminate, prin urmare, procesul contravențional urmează a fi încetat, din lipsa faptului contravenției.

În temeiul celor expuse mai sus și în conformitate cu prevederile art. art. 395, 441, 458, 460, 462 Cod contravenţional, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se încetează procesul contravenţional intentat de către agentul constatator al IP Botanica, mun.Chișinău, Mihai Negru, în privința lui Iulia Bolteanschii, în baza art.78[1] Codul contravenţional, din motivul lipsei faptului contravenţiei.

Hotărârea cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Tatiana Postolachi

Copia corespunde originalului, Judecător